॥ ఓం నమో వేఙ్కటేశాయ ॥

ఫాల్గుణ తదియ | 0298 | 05.03.2022 - శనివారము

" ఆ ది ప ర్వ ము " - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాహి మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేఙ్కటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా ,ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,విషూచికాక్రిమిజనిత ,సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం సర్వారిష్ట ,నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత,అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకోనషష్ట్యధికశతతమ, షష్ట్యధికశతతమాధ్యాయాన్తర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయః-159 ఏకోనషష్ట్యధికశతతమోఽధ్యాయః బకవధపర్వ

కున్త్యా పృష్టస్య బ్రాహ్మణస్య తాం ప్రతి స్వపరివారదుఃఖహేతునివేదనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి కున్తీప్రశ్నే ఏకోనషష్ట్యధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 159 ॥

కున్త్యువాచ

కుతోమూలమిదం దుఃఖం జ్ఞాతుమిచ్ఛామి తత్త్వతః ।
విదిత్వాప్యపకర్షేయం శక్యం చేదపకర్షితుమ్ ॥ ॥ 159-1 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

ఉపపన్నం సతామేతద్యద్బ్రవీషి తపోధనే ।
న తు దుఃఖమిదం శక్యం మానుషేణ వ్యపోహితుమ్ ॥ ॥ 159-2 ॥

సమీపే నగరస్యాస్య బకో వసతి రాక్షసః ।
ఈశో జనపదస్యాస్య పురస్య చ మహాబలః ॥ ॥ 159-3 ॥

పుష్టో మానుషమాంసేన దుర్బుద్ధిః పురుషాదకః ।
రక్షత్యసురరాణ్నిత్యమిమం జనపదం బలీ ॥ ॥ 159-4 ॥

నగరం చైవ దేశం చ రక్షోబలసమన్వితమ్ ।
తత్కృతే పరచక్రాచ్చ భూతేభ్యశ్చ న నో భయమ్ ॥ ॥ 159-5 ॥

వేతనం తస్య విహితం శాలివాహస్య భోజనమ్ ।
మహిషౌ పురుషశ్చైకో యస్తదాదాయ గచ్ఛతి ॥ ॥ 159-6 ॥

ఏకైకశ్చాపి పురుషస్తత్ప్రయచ్ఛతి భోజనమ్ ।
స వారో బహుభిర్వర్షైర్భవత్యసుకరో నరైః ॥ ॥ 159-7 ॥

తద్విమోక్షాయ యే కేచిద్యతన్తి పురుషాః క్వచిత్ ।
సపుత్రదారాంస్తాన్ హత్వా తద్రక్షో భక్షయత్యుత ॥ ॥ 159-8 ॥

వేత్రకీయగృహే రాజా నాయం నయమిహాస్థితః ।
ఉపాయం తం న కురుతే యత్నాదపి స మన్దధీః ॥ ॥ 159-9 ॥

అనామయం జనస్యాస్య యేన స్యాదద్య శాశ్వతమ్ ।
ఏతదర్హా వయం నూనం వసామో దుర్బలస్య యే ॥ ॥ 159-10 ॥

విషయే నిత్యముద్విగ్నాః కురాజానముపాశ్రితాః ।
బ్రాహ్మణాః కస్య వక్తవ్యాః కస్య వాచ్ఛన్దచారిణః ॥ ॥ 159-11 ॥

గుణైరేతే హి వత్స్యన్తి కామగాః పక్షిణో యథా ।
రాజానం ప్రథమం విన్దేత్తతో భార్యాం తతో ధనమ్ ॥ ॥ 159-12 ॥

త్రయస్య సఞ్చయేనాస్య జ్ఞాతీన్ పుత్రాంశ్చ తారయేత్ ।
విపరీతం మయా చేదం త్రయం సర్వముపార్జితమ్ ॥ ॥ 159-13 ॥

తదిమామాపదం ప్రాప్య భృశం తప్యామహే వయమ్ ।
సో2యమస్మాననుప్రాప్తో వారః కులవినాశనః ॥ ॥ 159-14 ॥

భోజనం పురుషశ్చైకః ప్రదేయం వేతనం మయా ।
న చ మే విద్యతే విత్తం సఙ్క్రేతుం పురుషం క్వచిత్ ॥ ॥ 159-15 ॥

సుహృజ్జనం ప్రదాతుం చ న శక్ష్యామి కదాచన ।
గతిం చైవ న పశ్యామి తస్మాన్మోక్షాయ రక్షసః ॥ ॥ 159-16 ॥

సో2హం దుఃఖార్ణవే మగ్నో మహత్యసుకరే భృశమ్ ।
సహైవైతైర్గమిష్యామి బాన్ధవైరద్య రాక్షసమ్ ।
తతో నః సహితాన్ క్షుద్రః సర్వానేవోపభోక్ష్యతి ॥ ॥ 159-17 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి కున్తీప్రశ్నే ఏకోనషష్ట్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 159 ॥

అధ్యాయః-160 షష్ట్యధికశతతమో2ధ్యాయః బకవధపర్వ
కున్తీబ్రాహ్మణయోర్వార్తాలాపః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి భీమబకవధాఙ్గీకారే షష్ట్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 160 ॥

కున్త్యువాచ

న విషాదస్త్వయా కార్యో భయాదస్మాత్ కథఞ్చన ।
ఉపాయః పరిదృష్టో2త్ర తస్మాన్మోక్షాయ రక్షసః ॥ ॥ 160-1 ॥

ఏకస్తవ సుతో బాలః కన్యా చైకా తపస్వినీ ।
న చైతయోస్తథా పత్న్యా గమనం తవ రోచయే ॥ ॥ 160-2 ॥

మమ పఞ్చ సుతా బ్రహ్మంస్తేషామేకో గమిష్యతి ।
త్వదర్థం బలిమాదాయ తస్య పాపస్య రక్షసః ॥ ॥ 160-3 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

నాహమేతత్ కరిష్యామి జీవితార్థీ కథఞ్చన ।
బ్రాహ్మణస్యాతిథేశ్చైవ స్వార్థే ప్రాణాన్ వియోజయన్ ॥ ॥ 160-4 ॥

న త్వేతదకులీనాసు నాధర్మిష్ఠాసు విద్యతే ।
యద్బ్రాహ్మణార్థం విసృజేదాత్మానమపి చాత్మజమ్ ॥ ॥ 160-5 ॥

ఆత్మనస్తు మయా శ్రేయో బోద్ధవ్యమితి రోచతే ।
బ్రహ్మవధ్యాऽऽత్మవధ్యా వా శ్రేయానాత్మవధో మమ ॥ ॥ 160-6 ॥

బ్రహ్మవధ్యా పరం పాపం నిష్కృతిర్నాత్ర విద్యతే ।
అబుద్ధిపూర్వం కృత్వాపి వరమాత్మవధో మమ ॥ ॥ 160-7 ॥

న త్వహం వధమాకాఙ్క్షే స్వయమేవాత్మనః శుభే ।
పరైః కృతే వధే పాపం న కిఞ్చిన్మయి విద్యతే ॥ ॥ 160-8 ॥

అభిసన్ధికృతే తస్మిన్ బ్రాహ్మణస్య వధే మయా ।
నిష్కృతిం న ప్రపశ్యామి నృశంసం క్షుద్రమేవ చ ॥ ॥ 160-9 ॥

ఆగతస్య గృహం త్యాగస్తథైవ శరణార్థినః ।
యాచమానస్య చ వధో నృశంసో గర్హితో బుధైః ॥ ॥ 160-10 ॥

కుర్యాన్న నిన్దితం కర్మ న నృశంసం కథఞ్చన ।
ఇతి పూర్వే మహాత్మాన ఆపద్ధర్మవిదో విదుః ॥ ॥ 160-11 ॥

శ్రేయాంస్తు సహదారస్య వినాశోऽద్య మమ స్వయమ్ ।
బ్రాహ్మణస్య వధం నాహమనుమంస్యే కదాచన ॥ ॥ 160-12 ॥

కున్త్యువాచ

మమాప్యేషా మతిర్బ్రహ్మన్ విప్రా రక్ష్యా ఇతి స్థిరా ।
న చాప్యనిష్టః పుత్రో మే యది పుత్రశతం భవేత్ ॥ ॥ 160-13 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: "గోవింద నామ సంకీర్తనమ్" ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥ ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥ ః శ్రియః కాన్తాయ కల్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేఙ్కటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥